

ת"פ 47762/03 - רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים
מיוחדים נגד אסמה אבו כטר, מחמוד טחאן, עאסם בשיתי, מונטסר
טחאן, מחמוד טחאן, בלבד טחאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 15-03-47762 רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים נ' אבו
כטר (עוצר) ואח'
תיק חיצוני: 46817/14

מספר בקשה: 73

בפני כבוד השופט בן-צין גרינברגר
רשות המיסים-מע"מ: היחידה המשפטית לתיקים מיוחדים
מבוקשים נגד אסמה אבו כטר (עוצר)
1. מחמוד טחאן (עוצר)
2. עאסם בשיתי (עוצר)
3. מונטסר טחאן (עוצר)
4. מחמוד טחאן (עוצר)
5. בלבד טחאן (עוצר)
6. בלבד טחאן (עוצר)

החלטה

במסגרת החקירה הנגידות של עד הتبיעה גולן, כאשר התברר כי הסנגורים המלומדים חקרו אותם באשר לדברים שנאמרו על ידו בהודעותיו במשטרה, וזאת במוצחר על מנת להוכיח קיומן של סתיות ממשמעותיו בגרסתו, ביקש בית המשפט מב"כ הנאים כי יסבירו - בנגדם לעמודת העקבית מאז תחילת הדיונים - להגשת ההודעות המלאות של העד, על מנת לבחון בצורה יעילה את מלאו דבריו של העד במשטרה מול עדותו לפני.

ב"כ הتبיעה הסכימה מיד לבקשת זו, כפי שאמור הודיעה בהזמנויות קודמות, בעוד שב"כ הנאים התנגדו.

עם קבלת עדמת הנאים האמורה הבahir בית המשפט כי ללא שתתקבלנה לידי לעיון מלא ההודעות, ובהתחשב בטענת הتبיעה כי כתוצאה לא ניתן יהיה לבחון את דבריו העד בהקשרם המלא, אין להבטיח כי ינתן משקל כלשהו לטענות הרבות של ב"כ הנאים בדבר קיומן של סתיות כנطعن.

אכן, הودעה זו של בית המשפט נשארת על כנה, ולביסוס עמדתי זו אני מפנה לדברי בית משפט העליון דלהן בע"פ

10/2027 קובי כהן נ' מדינת ישראל (29.5.14):

לא ניתן לקבל מצב דברים בו בית המשפט נאלץ לדון בטענות המועלותפניו, מבלתי שיינו לו הכלים המתאימים לעמוד על טיבן של אותן טענות. מעצם חובתו של בית המשפט לניהולו התקין של ההליך המשפטי, מתחייבת המסקנה, כי אין להתייר לבעל דין לאחוז את המקל בשני קצוטיו, ואין לאפשר לו, מצד אחד, למנוע מבית המשפט את האמצעים הדרושים לו כדי לברר את טענותיו, אך בה בעת, לדרש מבית המשפט כי יתיחס לטענות אלו בכובד ראש. אף אם קיימת לבעל דין הזכות שלא להגיש ראיות מסוימות לבית המשפט, לא יכולה להיות לאורכו צד צפיה לגיטימית כי בית המשפט יתן לטענותיו משקל של ממש, כאשר הוא נמנע מהגיש את הראייה עלייה מבוססות אותן טענות. לפיכך, בדיון קבוע בית משפט כאמור, כי שלא הטאפר העין בהודעות המתלוונת במשטרת, בשל עמדת הסגנור, לא ניתן ליחס משקל של ממש לטענות המסתמכות על אותן הודעות.

...

כאשר הודיעותו של עד במשטרה מוגשות לעיינו של בית המשפט שלא ביזמת אחד הצדדים, ושלא על פי סמכותו של בית המשפט להביא ראייה מיוזמתו, אלא בבקשתו של בית המשפט לעין בהודעות אלו, לא ניתן לראות בהגשת ההודעות כהגשה של ראייה במסגרת ההליך. לפיכך, אין להתייחס להודעות שנמסרו לעיינו של בית המשפט, כראייה שהוגשה על ידי אחד הצדדים, על כל המשתמע מכך. אשר על כן, גם לו נענה בא כוח המערער בבקשתו של בית משפט כאמור להגיש לעיינו את ה Hodotut המתוונת, הודיעות אלו לא ישמשו כראייה לתוכנן, אלא למטרת המצומצמת, כמפורט לעיל.

סמכות זו של בית המשפט לעין באמרות חז' של עד מבלתי שיאותן אמרות יונשו לו כראייה במסגרת ההליך, מתחייבת, לטעמי, מהאיון בין זכויותיהם הדינומיות של הצדדים במסגרת ההליך המשפטי, לבין חובתו של בית המשפט לשומר על תקינותו של ההליך המתקיים לפני. היא מאזנת כראוי בין האינטרסים של כל צד לדין לנחל את פרשת הוכחותיו כראות עיניו, לבין האינטרס הציבורי להגעה לאמת תוך ניהולם התקין של ההליכים המשפטיים. סמכותו זו של בית המשפט, עשויה למנוע את המצב הבלתי רצוי בו הוא נדרש להכריע בטענות, אשר האמצעים לבירורן של טענות אלו נמנעים ממנו. הסמכות האמורה מSIGA את המטרה, בכך שמאחד, היא אינה מחייבתצד לדין להגיש לבית המשפט הודיעות שהוא אינו חף בהגשתן, אך מצד שני היא מקשה עליו להסתמך על טענות המבוססות על הודיעות אלו.

מכאן שיש לטעמי, בסיס לקביעה כי כאשר עד נחקר חקירה נגדית אינטנסיבית בתבוסס על הודיעות שמסר מחוץ לכוטלי בית המשפט, ובית המשפט נוכח לדעת כי החקירה נשענת בצורה משמעותית על אותן הודעות, הוא רשאי (גם אם אינו חייב) לדרש כי ה Hodotut ימסרו לעיינו, על מנת שייהי בידי היכלים לעמוד על טיבן של הטענות, בדבר קיומן של סתיות בין האמור בהודעות לבין העדות בבית המשפט. ככל שהצד הנוגע בדבר יענה בבקשתו של בית המשפט ויגיש את ה Hodotut לעיינו, אין לראות בה Hodotut אלו כראייה שהוגשה במסגרת ההליך המשפטי, והן תשמשנה אך ורק לאותו צורך שלשם התביעה העיון, ואין לחושש כי הן תתקבלנה כראייה לתוכנן. ואולם, במידה שהצדדים יסרבו בבקשתו של בית המשפט לעין בהודעות, על בית המשפט להבהיר להם, כי אפשר שלא ניתן משקל של ממש לכל טענה

הנשענת על האמור בהודעות אלו, כדוגמת הטענה כי קיימות סתיות מהותיות בין העדות
בבית המשפט לבין האמור באוותן הودעות.

ניתנה היום, ח' סיון תשע"ו, 14 יוני 2016, בהעדר הצדדים.